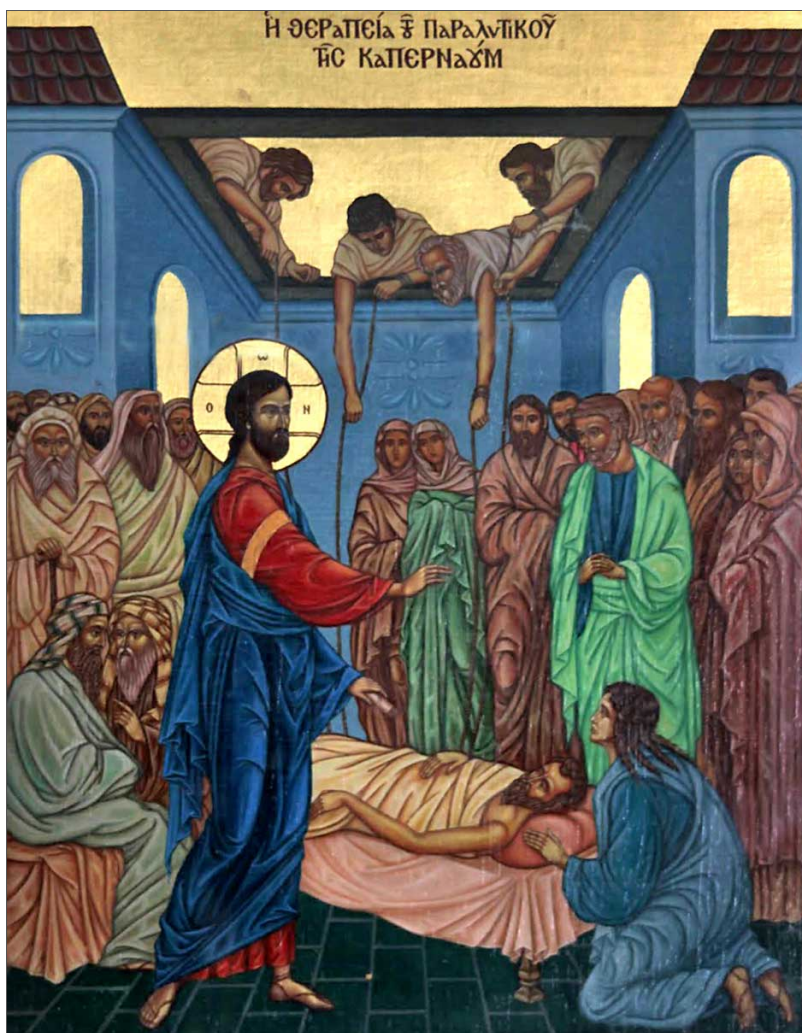

Duminică, 12 Iulie, 2026

†) Cinstirea Sfintei Icoane a Maicii Domnului Prodromița de la Muntele Athos; **Sf. Mc. Proclu și Ilarie; Sf. Cuv. Mihail Maleinul; Sf. Veronica; Sf. Cuv. Paisie Aghioritul**
Duminica a VI-a după Rusalii

Romani 12

⁶ având însă daruri felurite, după harul ce ni s'a dat: profeție¹? după măsura credinței;

⁷ slujbă?: slujind; învățătură?: învățând;

⁸ mângâiere?: mângâind; cel ce dăruiește, întru mărinimie; cel ce stă în frunte, întru râvnă; cel ce miluiește, cu voie bună s'o facă.

⁹ Iubirea să fie nefățarnică. Urâți răul, alipiți-vă de bine.

¹⁰ Întru frățască prietenie iubiți-vă unii pe alții, unii pe alții întrecându-vă cu cinstirea².

¹¹ În râvnă nu pregetați; fiți arzători cu duhul; Domnului slujiți-I;

¹² întru nădejde bucurați-vă; fiți răbdători întru necaz, stăruitori în rugăciune;

¹³ luați parte la nevoile sfinților³;

¹Profeția: nu neapărat darul de a profeti, adică de a prezice viitorul, ci, în principal, harisma de a profetiza, adică de a învăța după Adevăr și de a citi în inimile oamenilor (vezi FA 11, 27 și nota). Textul de față (6-8), eliptic, de o mare concentrare stilistică (deseori tradus prin parafraze) se referă la modul, limitele și nivelul la care fiecare trebuie să-și exercite darul.

² = Dându-vă reciproc înțâietatea.

³Sfinți: membrii comunității creștine primare (vezi FA 9, 13 și nota).

iubirii de străini⁴ dați-i urmare.

¹⁴ Binecuvântați pe cei ce vă prigonesc: binecuvântați și nu blestemați.

Matei 9

¹ Intrând în corabie, Iisus a trecut dincoace și a venit în cetatea Sa⁵.

² Și iată, I-au adus un slăbănog zăcând pe pat. Și Iisus, văzând credința lor, i-a zis slăbănogului: „Îndrăznește, fiule, iertate fie păcatele tale!”

³ Dar unii dintre cărturari ziceau în sine lor: Acesta blasfemiază.⁶

⁴ Și Iisus, cunoscând gândurile lor, le-a zis: „De ce cugetați cele rele în inimile voastre?”

⁵ Căci ce este mai lesne?: A zice: Iertate fie-ți păcatele!, sau a zice: Ridică-te și umblă!?

⁶ Dar ca să știți că putere⁷ are Fiul Omului pe pământ să ierte păcatele, – i-a zis atunci slăbănogului

⁴Iubirea de străini: ospitalitatea (cf. Mt 25, 35). A-i da urmare: a o pune în practică.

⁵Capernaum, orașul Său de reședință, unde venea acum din Gadara.

⁶Insultă la adresa lui Dumnezeu, singurul Care poate ierta păcatele.

⁷Cuvântul în sine e mai cuprinzător: Fiul Omului are nu numai puterea de a vindeca, ci și autoritatea (dumnezeiască) de a ierta.

—: Ridică-te, ia-ți patul și mergi la casa ta!”

7 Și ridicându-se, s’a dus la casa sa.

8 Iar mulțimile, văzând acestea, s’au înspăimântat și au slăvit pe Dumnezeu, Cel ce dă oamenilor⁸ o astfel de putere.⁹

Tâlcuire

Domnul iartă păcatele slăbănogului. Acesta ar fi fost un prilej de bucurie; dar mintea vicleană a cărturarilor învățați spune: „Omul acesta hulește”. Chiar și după ce a urmat minunea vindecării slăbănogului, întărind acest adevăr mângâietor pentru noi, că „putere are Fiul Omului pe pământ a ierta păcatele”, poporul a dat slavă lui Dumnezeu, dar despre cărturari nu se spune nimic, pesemne fiindcă și în fața minunii urzeau oarecare întrebări viclene. Mintea

lipsită de credință e o uneltitoare: naște întruna bănuieli viclene și urzește hule asupra tuturor lucrurilor privitoare la credință. Ba nu crede în minuni, ba cere o minune învederată; dar când aceasta i se dă, îndatorând-o să se plece credinței, nu se rușinează să se dea în lături, tâlcuind strâmb lucrările cele minunate ale lui Dumnezeu. La fel se poartă și față de dovezi-le asupra adevărului dumnezeiesc, iar dovezi îi aduc atât experiența, cât și rațiunea, destul de puternice și de numeroase, dar și pe acestea le acoperă cu îndoiala. Ia la bani mărunți tot ce înșiră ea și ai să vezi că toate sunt numai viclenie, chiar dacă în gura ei par „deștep-tăciuni”; astfel ajungi, fără să vrei, la concluzia că așa-zisa inteligență și viclenia sunt unul și același lucru, în tărâmul credinței. Apostolul grăiește: „Noi avem mintea lui Hristos”. Dar a cui minte e în afara tărâmului credinței? A celui viclean. Ca atare, viclenia a și devenit trăsătura care îl deosebește.¹⁰

⁸ În gândirea Evanghelistului, pluralul acesta profetic se referă la slujitorii Bisericii (apostoli, episcopi, preoți), investiți de Iisus cu puterea de a ierta păcatele (Mt 18, 18).

⁹ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

¹⁰ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.